

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Țurcan Anatolie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020 și sentinței Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 18 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui,

*Vutcariov Nicolae XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 24.04.2018 – 18.12.2019

instanța de apel: 17.03.2020 – 10.06.2020

instanța de recurs: 26.08.2020 – 25.11.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 18 decembrie 2019, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Vutcariov Nicolae a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, și condamnat la 1 (unu) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost stabilit lui Vutcariov Nicolae, conform art. 85 alin. (1) din Cod penal, prin cumul de sentințe, ținând cont de pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Strășeni nr. XXXXX din 27.12.2016 - în baza art.208 alin.(1) din Cod penal, la 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, prin cumul parțial al pedepsei neexecutate, pedeapsa definitivă de 3 (trei) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90/1 alin. (1) și alin. (3) din Cod penal, prima parte a pedepsei de 1 (unu) ani 6 (șase) luni închisoare, urmând a fi executată de către Vutcariov Nicolae, în penitenciar de tip semiînchis, restul pedepsei de 1 (unu) ani 6 (șase) luni închisoare, aplicate lui Vutcariov Nicolae, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

În baza art.90/1 alin.(5) Cod penal, condamnatul Vutcariov Nicolae, în perioada de probațiune s-a obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent, să participe la programe probațiunile, să presteze 60 ore muncă neremunerată în folosul comunității, să fie supus monitorizării electronice pe o perioadă de 3 (trei) luni.

Termenul executării pedepsei cu închisoare de către Vutcariov Nicolae urmând a fi calculat din momentul intrării sentinței în vigoare și reținerii condamnatului.

Până la intrarea în vigoare a sentinței s-a aplicat în privința condamnatului Vutcariov Nicolae, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, Ermurachi Ivan, Vutcariov Nicolae și minorul XXXXX, împreună și prin înțelegere prealabilă, în noaptea de XXXXX spre XXXXX, toți urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane din motiv de cupiditate, la inițiativa lui XXXXX, sau deplasat la depozitul S.R.L „Darius Comerț”, situat în s. XXXXX, r-nul Ialoveni și, conform rolurilor stabilite, Vutcariov Nicolae a rămas la poartă de pândă, iar Ermurachi Ivan și minorul XXXXX, au pătruns tainic pe teritoriul depozitului S.R.L „Darius Comerț”, de unde au sustras două costume pentru pescari la preț de 469 lei fiecare, apoi au deteriorat lacătul de la ușa de intrare în depozitul cu pește și, pe ascuns au sustras 28 kg de pește, specia carp, la preț de 50 lei pentru un kilogram, pe care i-au pus în saci, după care, toți trei cu peștele sustras au părăsit locul comiterii faptei, cauzându-i astfel părții vătămate S.R.L. „Darius Comerț”, reprezentată de către directorul Grădinar Ion, un prejudiciu material considerabil, în valoare totală de 2338 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Postică Serghei în numele inculpatului Vutcariov Nicolae, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Vutcariov Nicolae să îi fie aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

3.1. În motivarea cererii de apel, avocatul a menționat că:

- este incorectă poziția instanței de fond și că aceasta nu a ținut cont de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării, reeducării vinovatului și de persoana celui vinovat;

- chiar dacă art. 186 alin. (2) din Cod penal, prevede și altă pedeapsă mai blândă, cum este amenda și muncă neremunerată, prima instanță a aplicat cea mai aspră pedeapsă prevăzute de infracțiunile ce i se încredințează inculpatului, aceasta nemotivat și neîntemeiat a considerat că

scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea celei mai aspre pedepse cu închisoare;

- reieșind din circumstanțele de fapt, cele atenuante și din faptul că în privința lui Vutcariov Nicolae nu au fost depistate circumstanțe agravante, în prezenta cauză penală acestuia urma să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

- în privința lui Vutcariov Nicolae nu au fost depistate careva circumstanțe agravante, ci dimpotrivă ultimul și-a recunoscut vina, se căiește sincer în cele comise și a cooperat activ cu organele de urmărire penală. Vutcariov Nicolae a reparat paguba părții vătămate;

- prima instanță nu și-a motivat hotărârea luată de ea, și anume de ce în acest caz doar cea mai aspră pedeapsă va avea scopul reeducării inculpatului, mai mult ca atât apărătorul a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată, prima instanță nemotivând în hotărârea sa, solicitarea avocatului, a încălcat prevederile articolului 6 (1) din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020, a fost respins ca nefondat apelul apărătorului Postică Serghei în numele inculpatului Vutcariov Nicolae, cu menținerea sentinței fără modificări.

Termenul executării pedepsei inculpatului Vutcariov Nicolae urmând a fi calculat din momentul reținerii.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul Vutcariov Nicolae a săvârșit anume infracțiunile pentru care a fost condamnat, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Prima instanță a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Vutcariov Nicolae, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Instanța de apel a reținut că deși Vutcariov Nicolae a recunoscut în totalitate vina în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, culpa acestuia se probează și prin sistemul de probe acumulat și administrat în

cadrul urmăririi penale cum ar fi, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică din data de 28.12.2017, efectuat la depozitul S.R.L. „Darius Comerț” situat în s. XXXXX, r-nul XXXXX (f.d.19-20); procesul-verbal de ridicare din 28.12.2018, prin care de la partea vătămată a fost ridicat un telefon mobil de model Samsung (f.d.25); procesul-verbal de examinare a obiectului cu planșă fotografică din 28.12.2017, conform căruia a fost examinat telefonul mobil ridicat de la partea vătămată, constatându-se că acest telefon aparține lui XXXXX (f.d.26-27); procesul-verbal de confruntare între Ermurachi Ivan și XXXXX din data de 31.01.2018 (f.d.115-116); procesul-verbal de confruntare între Vutcariov Nicolae și XXXXX (f.d.117-118); procesul verbal de confruntare între Vutcariov Nicolae și Ermurachi Ivan (f.d.119-120); declarațiile părții vătămate Grădinari Ion (f.d.22); declarațiile martorului Ursu Fiodor (f.d.33); declarațiile martorului Lazari Ion (f.d.34); declarațiile martorului Tanas Vlad (f.d.35-36); declarațiile martorului Gaitur Vitalie (f.d.37).

Instanța de apel analizând și apreciind sistemul de probe indicat supra prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură penală, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele și indică cu certitudine că Ermurachi Ivan, XXXXX și Vutcariov Nicolae au comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) din Codul penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, comisă de două și mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile

Instanța de apel analizând și apreciind sistemul de probe indicat supra prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură penală, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele și indică cu certitudine că Ermurachi Ivan, XXXXX și Vutcariov Nicolae au comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) din Codul penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, comisă de două și mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului, Vutcariov Nicolae, instanța de fond a reiterat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal și le-a aplicat corespunzător.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 din Cod

penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Mai mult, instanța de apel a reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) din Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedepsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Instanța de apel a accentuat că pedeapsa aplicată inculpaților trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că interacțiunea incriminată, în conformitate cu alin. (4) art. 16 din Cod penal, se referă la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Stabilind pedeapsa, instanța de apel a ținut cont de gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite.

Instanța de apel a reținut că inculpatul Vutcariov Nicolae se caracterizează nesatisfăcător (f.d.106), anterior a fost condamnat (f.d.91), mai multe procese penale au fost încetate în legătură cu împăcarea părților, ceea ce nu a corectat inculpatul, deși se căiește sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, partea vătămată nu are pretenții de ordin material și moral, inculpatul a comis infracțiunea fiind în termen de probă, astfel, ținând cont de scopul pedepsei penale, anume, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și condițiile lui de viață, pedeapsa cu închisoare este proporțională faptei comise.

Conform art.364¹ alin.(8) din Codul de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Instanța de apel a indicat că prin sentința Judecătorei Strășeni nr. 1-147/16 din 27.12.2016, Vutcariov Nicolae a fost condamnat - în baza art.208 alin.(1) din Cod penal, la 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, (f.d.182-186).

Conform art.90 alin.(10) coroborat cu art. 85 alin.(1) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art.85, dacă, după caz, nu sunt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol. Astfel, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăși termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - termenul de 15 ani.

La caz, instanța de apel a reținut că inculpatul Vutcariov Nicolae a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) din Cod penal, la data de 24 decembrie 2017, spre 25 decembrie 2017, fiind în perioada de probațiune, fapt confirmat și de Biroul de Probațiune Ialoveni, că la 18.01.2017 a primit spre executare sentința Judecătorei Strășeni nr. 1-147/16 din 27.12.2016, prin

care Vutcariov Nicolae a fost condamnat - în baza art.208 alin.(1) din Cod penal, la 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani. Termenul de probă în privința lui Vutcariov Nicolae va expira la data de 12.01.2020 (f.d.108).

Prin urmare, cu respectarea prevederilor art.85 din Cod penal, instanța de apel a considerat că prima instanță proporțional și întemeiat a aplicat lui Vutcariov Nicolae pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea prevederilor art. 90¹ din Cod penal.

Astfel, argumentele apărării nu sunt plauzibile, or instanța de fond a reținut circumstanțele atenuante, a reținut faptul că inculpatul Vutcariov Nicolae și-a recunoscut integral vina, se căiește sincer de cele comise, partea vătămată Grădinari Ion nu are pretenții de ordin material sau moral, are la întreținere un copil minor și anume, din aceste considerente a aplicat în privința inculpatului art. 90¹ din Cod penal.

Concluzionând, instanța de apel a indicat că anume pedeapsa stabilit de prima instanță va executa scopul propus de legiuitor la art. 61 din Cod penal, pedeapsa fiind legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către prima instanță.

5. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, prin care invocând în calitate de temei pentru recurs ordinar prevederile *art. 427 alin. (1) pct. 10* Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul a menționat că își declară dezacordul cu sentința primei instanțe și cu decizia instanței de apel deoarece s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeieri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

Reieșind din recursul declarat se atestă, că autorul acestuia îl întemeiază în baza pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Lecturând textul recursului ordinar declarat de către avocat, Colegiul penal constată că titularul cererii de recurs critică decizia instanțelor de fond, în latura stabilirii pedepsei, invocând totodată că în privința inculpatului urma a fi aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar prin nemotivarea hotărârilor în acest sens instanțele au încălcat prevederilor art. 6 CEDO, care obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Instanța de recurs reține că, potrivit recursului, partea apărării își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, insistând asupra aplicării unei pedepse non private de libertate în privința inculpatului. Astfel, instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul constată, că astfel de temeieri nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, or, instanța de apel în motivarea deciziei adoptate, s-a expus asupra acestor argumente, pe care instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În acest sens, Colegiul penal reiterează că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul

prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În esență, argumentele recurentului se axează pe dezacordul cu aplicarea de către prima instanță a pedepsei sub formă de închisoare, considerând că a făcut o individualizare greșită a pedepsei penale aplicate inculpatului aplicând cea mai aspră pedeapsă prevăzută de infracțiunile ce i se incriminează, aceasta nemotivat și neîntemeiat a considerat că scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea celei mai aspre pedepse.

Examinând argumentele formulate de recurent prin prisma temeiului de casare invocat, Colegiul penal concluzionează asupra netemeinicii acestora, din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă,

legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal.

Aceste pedepse sunt: minimum și maximum general și minimum și maximum special prevăzut de fiecare infracțiune în textul incriminator. Categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă – amenda până la cea mai aspră – detențiunea pe viață.

Astfel, Colegiul penal reține, că în speța dată, persoanei declarate vinovate, i s-a aplicat o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii prevăzute articolului respectiv din Codul penal.

Colegiul penal accentuează că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

O pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Colegiul penal în acest sens indică că, la stabilirea pedepsei instanța de apel a argumentat detaliat soluția adoptată și a ținut cont de dispozițiile art. 75 Cod penal. Pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, prin aplicarea dispozițiilor art. 85 alin.(1) Cod penal și art. 364¹ alin.(8), a fost aplicată de către prima instanță în limita sancțiunii prevăzute de articolul incriminat, just aplicând și prevederile art. 90¹ alin.(1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal conchide, că în speță instanțele au ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel fiind respectate dispozițiile art. art. 61, 75 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă pentru fapta săvârșită, sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, dintre care 1 an 6 luni închisoare cu executare, iar termenul rămas de 1 an 6 luni fiind suspendat condiționat conform art. 90¹ alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal ține să menționeze că, este neîntemeiat argumentul recurentului privind aplicarea unei pedepse sub formă de muncă

neremunerată în privința inculpatului Vutcariov Nicolae, invocând că instanțele nu au ținut cont de toate circumstanțele cauzei la aplicarea pedepsei, or, la aplicarea pedepsei instanța de apel a ținut cont de personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de legea penală, în raport cu șirul de fapte antisociale comise de Vutcariov Nicolae, care însă nu l-a făcut să conștientizeze rolul educativ al pedepsei, precum și cel de prevenire a continuării activității criminale.

Totodată, instanța de apel a reținut și faptul că inculpatul Vutcariov Nicolae anterior a fost condamnat (f.d.91), mai multe procese penale au fost încetate în legătură cu împăcarea părților, a comis infracțiunea fiind în perioada de probă, astfel, pedeapsa cu închisoarea fiind proporțională faptei comise.

De asemenea, cercetând decizia instanței de apel sub aspectul aplicării pedepsei inculpatului Vutcariov Nicolae, Colegiul penal reieșind din circumstanțele și de vinovăția inculpatului stabilită de instanța de apel, conchide că pedeapsa aplicată este corectă, legală și echitabilă, corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât în partea acestuia cât și a altor persoane.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal statuează că temeiurile pe care s-a bazat avocatul Marinescu Dumitru în recursul declarat, nu sunt imputabile deciziei atacate, deoarece în urma examinării acesteia, se conchide că instanța de apel a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate motivele expuse în apel în coraport cu poziția apărării și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță, astfel fiind atestat că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, este legală și întemeiată.

În rest, Colegiul penal consideră că argumentele invocate de către recurent, au o formulare generală și nu pot servi temei pentru casarea deciziei instanței de apel, or, ultima și-a motivat complet soluția emisă acordând deplină eficiență prevederilor legale relevante cauzei.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că temeiurile pentru recurs indicate în cerere nu și-au găsit confirmare, iar la examinarea recursului nu s-au depistat erori de drept, care ar impune soluția casării deciziei instanței de apel, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat în cauză, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Vutcariov Nicolae XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 24 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Țurcan Anatolie